

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 122/23

Люксембург, 13 юли 2023 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-382/21 P | EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann

Генерален адвокат Ъарета: международно споразумение, което е лишено от директен ефект поради специфичното си естество, не може да има и тълкувателен ефект

Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост, която е предмет на производството по обжалване, може да има директен и съответно тълкувателен ефект, тъй като по отношение на съществуването и продължителността на правото на приоритет законодателят на Съюза е възнамерявал да приведе правото на Съюза в областта на промишления дизайн в съответствие с тази конвенция.

KaiKai Company Jaeger Wichmann Gbr („наричано по-нататък KaiKai“) подава заявка за регистрация като промишлен дизайн на Общността пред Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) във връзка с гимнастически и спортни артикули и претендира приоритет въз основа на по-ранна международна заявка, подадена съгласно Договора за патентно коопериране (наричан по-нататък „ДПК“)1. EUIPO отказва да уважи претенцията за приоритет. Службата счита, че международната заявка съгласно ДПК би могла да служи като основание на претенция за приоритет на промишлен дизайн на Общността. Въпреки това, съгласно законодателството на Съюза относно промишления дизайн2 подобен приоритет следвало да се поиска в срок от шест месеца, който срок не е бил спазен от KaiKai. KaiKai твърди, че приложимият срок е дванадесет месеца съгласно Парижката конвенция3 и подава жалба пред Общия съд.

В решението си от април 2021 г.4 Общият съд отменя решението EUIPO. Той приема, че EUIPO е допуснала грешка при прилагане на правото, като е приложила шестмесечен срок за приоритет, вместо срок от дванадесет месеца. Общият съд приема, че претенцията за приоритет на промишлен дизайн на Общността може да се основава на предходна международна заявка за регистрация, подадена на основание на ДПК, но правото на Съюза не съдържа разпоредба относно срока на приоритет, който следва да се приложи. С оглед на това да се запълни тази празнина в законодателството Общият съд взема предвид разпоредбите на Парижката конвенция и прилага срока, определен в тази конвенция по отношение на патентите, който е дванадесет месеца. EUIPO обжалва това решение, като твърди, че Общият съд е запълнил (несъществуваща) празнота в законодателството на Съюза, като е придал директен ефект на Парижката конвенция (която освен

¹ Подписан на 19 юни 1970 г. и последно изменен на 3 октомври 2001 г.

² Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

³ Парижка конвенция за закрила на индустриалната собственост, подписана на 20 март 1883 г., ревизирана последно на 14 юли 1967 г. и изменена на 28 септември 1979 г.

⁴ Решение от 14 април 2021 г., The Kaikai Company Jaeger Wichmann/EUIPO, [T-579/19](#).

това е изтълкувал неправилно).

В заключението си, представено днес, генерален адвокат Tamara Ćapeta изяснява на първо място, че настоящото дело повдига важни въпроси във връзка с приложимостта на международни споразумения пред съдилищата на Съюза, а именно за отношението между директния и тълкувателния ефект на международни споразумения, както и за ограниченията на съответстващото тълкуване. Това обосновава допустимостта му посредством механизма за допускане до обжалване, в съответствие с който Съдът допуска обжалването, изцяло или частично, само когато „с жалбата се повдига въпрос от значение за единството, съгласуваността или развитието на правото на Съюза“⁵.

Генералният адвокат обяснява, че макар Европейският съюз да не е страна по Парижката конвенция, тя е задължителна за него по силата на Споразумението ТРИПС. Поради това ефектите, които тази конвенция може да има в правния ред на Съюза, са същите като тези, които имат споразуменията на СТО. Когато Съдът може да установи, че законодателят на Съюза е искал да приведе законодателството в съответствие с конкретен ангажимент в рамките на СТО, Съдът признава директния ефект на споразуменията на СТО. Обратното, когато законодателят на Съюза вероятно е искал да възприеме конкретно решение на Съюза, Съдът отказва да упражни правомощието си за съдебен контрол, като изключва директния ефект на споразуменията на СТО. Генералният адвокат посочва, че в хипотези, в които директния ефект на международно споразумение е изключен поради неговото естество, с цел да се запази политическата свобода на действие, предоставена на институциите на Съюза, същите основания налагат изключване на тълкувателния ефект на това споразумение.

Следователно, ако Парижката конвенция следва да бъде лишена от директен ефект, тя не може да има и тълкувателен ефект. Все пак генералният адвокат счита, че в настоящия случай Парижката конвенция може да има директен и съответно тълкувателен ефект. Според генералния адвокат посредством член 41, параграф 1 от Регламент № 6/2002 законодателят на Съюза е искал да приведе правото на Съюза в областта на промишления дизайн в съответствие с Парижката конвенция по отношение на съществуването и продължителността на правото на приоритет. Общият съд не е изтълкувал правото на Съюза *contra legem*, установявайки празнота в релевантното законодателство на Съюза, нито е допуснал грешка, като се е опитал да запълни тази празнота посредством аналогия с Парижката конвенция. Все пак според генерален адвокат Ćapeta Общият съд е изтълкувал погрешно тази конвенция, доколкото е приел, че приложимият срок за приоритет е дванадесет месеца, когато заявка за регистрация на промишлен дизайн на Общността се основава на по-ранна заявка за регистрация на патент.

Генералният адвокат предлага Съдът да възприеме тълкуване, съгласно което Парижката конвенция допуска последваща заявка за регистрация на промишлен дизайн (включително промишлен дизайн на Общността) да се основава на предходна заявка за регистрация на патент, при условие че обектът на двете заявки е по същество един и същ. Генералният адвокат счита, че в такъв случай срокът за приоритет е шест месеца в съответствие с предвиденото от Парижката конвенция по отношение на промишлените дизайни. В резултат от това генералният адвокат прави извод, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че срокът за приоритет зависи от естеството на първата заявка вместо от естеството на последващата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

⁵ Вж. прессъобщение № [53/19](#).

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определения на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „ [Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

Поддържайте връзка!

